

РЕШЕНИЕ

№ 1557

гр. София, 01.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 18-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: АНГЕЛ Ф. ПАВЛОВ

при участието на секретаря МАЯ Ф. МЛАДЕНОВА
като разгледа докладваното от АНГЕЛ Ф. ПАВЛОВ Административно наказателно дело № 20231110208869 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на раздел V към глава III от ЗАНН. Образувано е по жалба на М. Л. И. срещу НП № 22-513-07-20009/09.02.2022 г., издадено от началника на 07 РУ – СДВР (в жалбата погрешно е посочено, че НП е от 09.03.2022 г., но към нея е приложено копие от самото обжалвано постановление, във връзка с което, във връзка със съдържанието на жалбата и изобщо предвид приложените по делото материали няма никакво съмнение кое точно НП се обжалва), с което на жалбоподателя за на основание чл. 218б вр. чл. 194, ал. 3 от НК е наложено административно наказание глоба в размер на 100 лева. От страна на жалбоподателя се иска отмяна на постановлението, като се оспорват фактическите констатации по него, твърди се изтичането на срок, пречатстващ преследването и се излагат твърдения за затруднено материално състояние на въззивника, както и за влошено здравословно състояние на същия (във връзка с възраженията на жалбоподателя касателно връчването на препис от атакуваното постановление съдът вече е взел отношение, приемайки жалбата за редовна и отказвайки да прекрати съдебното производство). Наказващият орган чрез процесуалния си представител претендира потвърждаване на НП и присъждане на юрисконсултско възнаграждение, излагайки конкретни съображения по фактите, както и такива за процесуална и материална законосъобразност на обжалваното постановление.

От приложените материали по прокурорска преписка (дори и при изключване на писменото обяснение от г-н И., в което той прави съответното самопризнание) се установява сочената в НП фактическа обстановка, към която съдът препраща (това не означава, че настоящата инстанция, която, бидейки въззивна съобразно съответното прилагане на уредбата по НПК

по силата на чл. 84 от ЗАНН, е и такава по същество, не установява на свой ред дадена фактическа обстановка и не я излага, а означава, че просто се избягва ненужно преповтаряне /практически преписване/), както и се установява това, че процесните вещи не са попаднали случайно у М. И., а са били взети съзнателно от него, както и че липсват в случая отрицателни предпоставки по чл. 218б, ал. 2 от НК. От свидетелските показания по съответното ДП (наказателното производство по което е било прекратено впоследствие във връзка с прилагането на чл. 218б от НК) се опровергава версията на въззивника, която е в смисъл, че процесните вещи са попаднали случайно у него; от особено сериозно значение в тази връзка са показанията на св. КМ., която не се явява заинтересована от изхода на делото и която подробно разказва за разговора си по телефона с нарушителя, включително за това как в хода на съответния разговор му е заявила, че има видеонаблюдение и е заснето как И. взима вещите, след което последният, който по-рано бил отричал да е взел визираните вещи, е признал, че го е сторил и е обещал да ги върне. Във връзка с показанията на св. К. относно неуспешни опити за теглене на суми от дадена негова банкова карта следва да е има предвид, че липсата на данни от съответната банка касателно подобни неуспешни транзакции намира своето обяснение именно в това, че липсват отчетени успешни транзакции, т. е. липсва движение по сметката, за каквото поначало се отнасят съответните приложения по прекратеното ДП справки от визираната банка.

В хипотезите по чл. 36, ал. 2 от ЗАНН, каквато е настоящата, сроковете по чл. 34 от ЗАНН не намират приложение, доколкото не се съставя изобщо АУАН (обичайно е прекратяването по чл. 36, ал. 2 от ЗАНН да се случи след изтичане на сроковете най-малкото от откриването на нарушението, установени в чл. 34 от ЗАНН и най-вече в неговата първа алинея).

Приложение по силата на съответната задължителна тълкувателна съдебна практика намират давностните срокове по НК, като в случая такъв давностен срок не е изтекъл, имайки предвид и съответните прекъсвания (чл. 81, ал. 2 от НК) във връзка с предприетите действия за преследване, включително с оглед издаденото през 2022 г. и обжалвано по настоящото дело НП.

Наложената глоба съответства на допустимия от закона (чл. 218б, ал. 1 от НК) минимален размер и не подлежи на намаляване.

Следва да се има предвид още, че на съда служебно е известно оправомощаването от страна на министъра на вътрешните работи на началниците на РУ на МВР да съставят НП за нарушения по чл. 218б, ал. 1 от НК съгласно представената иначе от процесуалния представител на наказващия орган като копие министерска заповед.

Така, включително след цялостна и служебна проверка по чл. 314 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН, се стига до извода, че не е налице каквото и да било основание за отмяна или за изменение на обжалваното НП, поради което и съобразно чл. 63, ал. 9 вр. ал. 2, т. 5 вр. ал. 1 вр. чл. 58д, т. 1 от ЗАНН същото постановление следва да бъде потвърдено.

Действителният смисъл на разпоредбата на чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН определено логически няма как да е свързан с изключване от нейното приложно поле на най-масовата хипотеза при съдебните производства като настоящото, в които като страна участва самият издал НП орган, поради което и на основание чл. 63д, ал. 4 и ал. 5 вр. ал. 1 вр. чл. 143, ал. 3 от АПК и

чл. 37 от ЗПрПом вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, съобразявайки изхода на делото, както и действителната правна и фактическа сложност на същото, искането за присъждане на юрисконсултско възнаграждение следва да бъде уважено (доколкото съответното представителство на административно-наказващия орган от юрисконсулт действително е осъществено по делото) до размера за сумата от 80 лева (съответния минимум) и като при произнасянето относно лицето, комуто (в чиято полза) следва да се присъдят разноси, е нужно да се държи сметка за уредбата по ЗМВР досежно това кои структури на министерството се явяват юридически лица.

Съобразявайки чл. 112, ал. 4 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН, предоставените по делото за послужване материали по прокурорска преписка следва да се върнат (разбира се, извън съответното придружително писмо, с което те се изпращат на съда) на съответната прокуратура (след влизане на решението в сила).

Мотивиран от всичко изложено, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА НП № 22-513-07-20009/09.02.2022 г., издадено от началника на 07 РУ – СДВР.

Осъжда жалбоподателя М. Л. И. да заплати на СДВР сумата от 80 лева – разноси по делото, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

След влизане на решението в сила материалите по прокурорската преписка на Софийската градска прокуратура (СГП), приложени по делото и предоставени на съда за послужване, да се върнат (извън съответното придружително писмо, с което те се изпращат на съда) на СГП.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд – София-град в 14-дневен срок от деня на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____